

ไข้หวัดใหญ่ของสัตว์ปีกหรือไข้หวัดใหญ่นก

ประเสริฐ ทองเจริญ พ.ศ.**

เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๐ มีข่าวที่น่าตระหนกเกี่ยวกับโรคไข้หวัดใหญ่ในสัตว์ปีกที่มีผู้ป่วยทั้งเด็กและผู้ใหญ่ป่วยและตายไปหลายคน ไข้หวัดใหญ่ที่อุบัติขึ้นในคราวนี้เกิดจากเชื้อไวรัสที่แตกต่างไปจากครั้งก่อนๆ คือเกิดจากเชื้อไข้หวัดใหญ่ของสัตว์ปีกหรือไข้หวัดใหญ่นก (avian influenza)^๑ แพทย์ไทยเป็นจำนวนมากคงจะไม่คุ้นกับไข้หวัดใหญ่นกนิดนึงจึงควรขอนำเสนอเพื่อความกระฉับด่อไป.

อันที่จริงไวรัสไข้หวัดใหญ่ ของสัตว์ปีกที่เรียกชื่อสามัญว่า Avian influenza นั้น มีอยู่มากในหลายชนิด ทำให้สัตว์ปีกรวมทั้งนกหลาย ๆ ชนิด ໄก้และเป็ด ໄก่งวง ໄก์ฟ้าฯลฯ ติดเชื้อ เมื่อสัตว์ปีกติดเชื้ออาจจะไม่มีอาการเลข อาจครวজพนเพียงร่องรอยการติดเชื้อโดยปฏิริยาหนาเหลือง อาจมีอาการอ่อนๆ หรืออาจมีอาการรุนแรงจนทำให้สัตว์ตายได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของสายพันธุ์ที่ต่างกันออกไปและชนิดของสัตว์ปีกที่ติดเชื้อในรายที่มีอาการรุนแรง อุณหภูมิภายในของสัตว์จะสูงขึ้น หายใจหอบด้วยลมและเขียวอาจมีอาการของระบบประสาทกลาง ดังที่พูดเห็นในโรค fowl plague ซึ่งเกิดจาก Influenza virus A ชนิดหนึ่ง

เช่นกันตารางที่หนึ่งแสดงถึงไวรัสไข้หวัดใหญ่ของสัตว์ปีก ที่มีผู้รายงานไว้ ดังนี้ແรอกจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๑๕ สำหรับไวรัสไข้หวัดใหญ่ที่ก่อโรคครุณแรงแก่สัตว์ปีกมี๒ ชนิดคือแก่ Influenza A/tern/ South Africa/ 1/61 (H5N3 ชื่อเดิม Hav5Nav2) และ A/turkey/England/ 63(H7N3 ชื่อเดิม Hav1 Nav3).

การระบาดในนกนางนวล : อาฟริกาใต้

ตามปกตินกนางนวล (Common tern: *Sterna hirundo*) จะขยับถิ่นฐานจากชีกโลกภาคเหนือลงมาอยู่ตามชายฝั่งของประเทศไทยได้ ตั้งแต่เดือนตุลาคม และจะอยู่ไปจนถึงเดือนกุมภาพันธ์ หลังจากนั้นก็จะกลับถิ่นฐานเดิมมีหนึ่งกันที่บ้างตัวจะอยู่ตลอดทั้งปี ในปี พ.ศ. ๒๕๐๔ จะด้วยเหตุผลใดก็ไม่ทราบ นกนางนวลไม่ขยับกลับถิ่นฐานเดิมตามเวลาที่เคยปฏิบัติ แต่จะขังคงอยู่อีกอยู่ต่อไปจนกระทั่งถึงเดือนเมษายนนกที่บ้างไม่กลับ เหล่านั้นจะล้มเจ็บลงและตายเป็นจำนวนมากอยู่หลายบริเวณของชายฝั่งโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ Port Elizabeth ลงไปจนถึง Lambert's Bay จากการสืบสวนพอจะได้

*ราชบัณฑิตประเภทวิทยาศาสตร์ประยุกต์, สำนักวิทยาศาสตร์ราชบัณฑิตสถาน, กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๐๐.
ศาสตราจารย์เกียรติคุณ, ภาควิชาจุลชีววิทยา, คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล, มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐.

ตารางที่ ๑. ไวรัสไข้หวัดใหญ่ของสัตว์ปีกที่แยกได้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๐ ถึง พ.ศ. ๒๕๑๕*

สายพันธุ์ของไวรัสไข้หวัดใหญ่ ของสัตว์ปีกและปีที่แยกได้	แยกได้จากสัตว์ปีก	เมือง/ประเทศ	อาการ/อาการแสดงของโรค
๑. Fowl plague 1927	ไก่, เป็ด, นกป่า	อินโคนีเชีย	มีอาการทางสมอง โรคครุณแรง ราชเรื้อร้า อัตราตายสูง
๒. Fowl plague 1934 (H7N1)	ไก่, เป็ด	روسตีคเยอร์มันนี	เข่นเดียวกับ ๑.
๓. Virus "N" (Dinter strain N) (H10N7)	ไก่	เยอร์มันนี	คล้ายกับ ๑.
๔. duck Czech 56 (H4N6)	ลูกเป็ด	เช็กโกสโลวาเกีย	ไข้น้อกเสน อัตราป่วยสูง อัตรา ตายสูง
๕. duck England 56 (H11N6)	ลูกเป็ด	อังกฤษ	ระบบหายใจ ไข้น้อกเสน
๖. chicken Scotland 59 (Smith strain) (H5N1)	ไก่	สก็อตแลนด์	คล้ายกับ ๑.
๗. tern/S. Africa/61 (H5N3)	นกนางนวล*	อาฟริกาใต้	คล้ายกับ ๑.
๘. duck Ukraine 1/63 (H3N8)	ลูกเป็ด	สหภาพโซเวียต	ไข้น้อกเสน
๙. turkey Canada 63 (H3N8)	ไก่งวง	קנนาดา	ระบบหายใจอาการชัก
๑๐. turkey England 63 (H7N6) (Wilmot strain)	ไก่งวง	อังกฤษ	คล้ายกับ ๑.
๑๑. turkey Massachusetts 65 (H6N2)	ไก่งวง	สหราชอาณาจักร	ระบบหายใจ อัตราป่วยต่ำ อัตรา ตายต่ำ
๑๒. quail Italy 1117 65 (H10N8)	นกกระสา	อิตาลี	ระบบหายใจ อัตราป่วยสูง อัตรา ตายสูง
๑๓. pheasant Italy 647 66 (H10N2)	ไก่ฟ้า	อิตาลี	ระบบหายใจ อัตราป่วยสูง อัตรา ตายสูง
๑๔. parrot England 70 (H4N6)	นกแก้ว	อังกฤษ	ติดเชื้อและตาย
๑๕. shearwater Australia 172 (H6N5)	Shearwater	แอนทริโอรีฟ ออสเตรเลีย	ไม่ก่อโรค

*แยกได้จากนกป่าในธรรมชาติ

ตารางนี้คัดแปลงจาก Stuart-Harris CH, Schild GC. 1976 Ref. No. 2

Influenza A/ tern/ South Africa/ 1/1961 (H5N3)(3)

ข้อมูลว่าแก่เรื่องเจ็บและตายลง ทางภาคตะวันตกเฉียงใต้ของแหลมภูโค็ติ ระหว่างสัปดาห์ที่ ๒ และ ๓ ของเดือนเมษายน จึงได้มีการนับจำนวนที่ตายหาระหว่างวันที่ ๒๓ ถึง ๒๖ เมษายน บังคับมีนกนางนวลอยู่ที่บริเวณชายหาดประมาณ ๑,๒๐๐-๑,๕๐๐ ตัว จนถึงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม จะมีเหลืออยู่ไม่ถึง ๕๐ ตัว คงจะตายไปหรือข้ามไปที่อื่นบ้างก็ได้.

การเฝ้าศึกษาณก

วันที่ ๒๖ เมษายน นักประนามครึ่งหนึ่งที่บังตอกถังอยู่จะจับกันอยู่เป็นกลุ่ม ๆ ละ ประมาณ ๑๐-๓๐ ตัว อยู่ตามชายหาดริมฝั่งทะเล ตรงนี้มีน้ำตื้น ๆ อยู่ตามแอ่งน้ำกร่อยบริเวณปากแม่น้ำ Eerste River อันเป็นถิ่นพำนักตามปกติของมัน แลเห็น ได้ซัดเจนว่า ประนาพหนึ่งในสิบกำลังล้มเจ็บ กล่าวคือบินไม่ได้ระจะไกส์ๆ สัก ๆ เพียง ๑๐-๒๐ หลา บางตัวก็บินไม่เจ็บเสียเลยเดินไปจับมาครู่ได้ง่าย ๆ นกที่มีภาวะดังกล่าวจะอยู่ห่างจากฝูงนกเป็นส่วนใหญ่ที่บังปรกตินกที่เจ็บเหล่านี้ จะถ่ายมูลออกมานเป็นน้ำสีเขียว.

ต่อจากนั้นมาทดลองชายหาดยาว ๔ ไมล์ จนมีชาากนกระจัดกระจาอยู่ ในช่วงเวลาาราวสามวัน เจ้าหน้าที่ด่านเก็บได้ ๑๕๐ ตัว ได้ส่งบางตัวไปขังห้องขันสูตร อีกสองสัปดาห์ต่อมาเกิดเก็บไปฝังได้อีก๑๒๐ ตัวเศษ เท่าที่เก็บชากรวบรวมได้มีจำนวนถึง ๔๖๕ ตัว ซึ่งประมาณ ๒๕% - ๓๐% ของนกที่ได้เคยนับเอาไว้แต่แรก ที่ชายหาดของ False Bay ระหว่างวันที่ ๒๔-๓๐ เมษายน นับชาอกันได้ ๘๐ ตัว ที่ถูกหนึ่ง และอีก ๑๓๕ ตัวที่อีกถูกหนึ่ง ส่วนจุดอื่น ๆ มีชากระจัดกระจาอยู่หัวไปตามความขาวของชายหาด ประมาณ ๒ ไมล์ ซึ่งจะพบชาาก ๒๗๐-๓๐๐ ตัว เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ที่ Witterbottom พบนกที่กำลังเจ็บ ๑๒๐ ตัว และตรวจพบชาากอยู่อีกด้วย ครั้นถึงวันที่ ๑ พฤษภาคม พบร่วมนกที่มีนกตายเพิ่มขึ้นอีก ๕๗ ตัว จนถึงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ที่ชายหาดก์รังป่าคลองคนก ไม่มีนกนางนวลทั้งที่มีชีวิต และชาากอยู่อีกเลย.

ในช่วงเวลาตั้งแต่ ๒๔ เมษายน - ๑ พฤษภาคม นั้น มีผู้พบชาอกันนองนวลที่ George บริเวณชายฝั่งทางด้านใต้และที่ Sea Point ของคานสมุทร วันที่ ๒๕ เมษายน พบนชาากที่ Langebaan อีก ๕ ตัว พบนชาากที่เกาะ Meeuw Island ๓ ตัว ในวันที่ ๑๗ พฤษภาคม พบนที่ Saldanha Bay และบริเวณใกล้เคียงคือ Veldrifit ที่ Berg River ไม่พบชาอกันนองนวลเลย แต่มีนกนางนวลให้บินไปมาอยู่ประมาณ ๕๐ ตัว.

เห็นอีกที่ Lambert's Bay สำรวจเมื่อวันที่ ๒๓ และ ๒๔ พฤษภาคม ไม่พบว่ามีนกແဆคงท่าที่ว่าล้มเจ็บแต่มีบินໄປไปมาอยู่ประมาณ ๑๐๐-๓๐๐ ตัว เจ้าหน้าที่หัวหน้าท่าเรือรายงานว่า ตามชายฝั่งบริเวณนี้ มีนกนางนวลตายไปแล้วประมาณ ๔๐๐ ตัว ในช่วงครึ่งหลังของเดือนเมษายน ส่วนใหญ่จะอยู่ตามชายฝั่งที่มีน้ำตาดอยู่ ส่วนน้อยเท่านั้นที่พบนชาอกันชายหาดที่บริเวณ Port Elizabeth ระหว่างวันที่ ๒๖ เมษายน ถึง ๑๐ พฤษภาคม ในน่านน้ำชาากที่บริเวณกรังประมาณ ๒๐-๒๕ ตารางไมล์ กับต้น Le Gras รายงานว่า พบนชาอกันนองนวล ลดลงอยู่ประมาณ ๔๐ ตัว ซึ่งนับว่ามีคิดปรกตินากที่เดียว มีนกงดงามตัวลงมาเกะกะที่ค่าดีฟ้าเรือ ทำท่าเจ็บไม่ยอมกินอาหาร และอีก ๒ วันต่อมาเกิดมีนกจะตายโดยถ่ายออกมานูลเป็นน้ำสีเขียว.

ในบรรดาชาอกันที่เก็บได้ ๑๔๕ ตัวมีหัวที่ขาดเป็นหัวที่ถูกคล้องเอาไว้ แสดงฐานที่อยู่ว่ามาจาก พินแลนด์ สวีเดน รัสเซีย เคนเนอร์แลนด์ และเยอรมันนี.

ในระยะแรกตัวอย่างชาอกันที่เก็บได้มักจะอยู่ในสภาพไม่สมบูรณ์ บ้างก็แห้ง บ้างก็เน่าเปื่อย ในช่วงระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๒๓ เมษายน จนถึง ๑ พฤษภาคม มีชาากที่ค่อนข้างสมบูรณ์ที่เก็บได้ ๑๓๐ ตัว จึงนำส่งห้องขันสูตรทางจุลทรรศน์ จำกัดว่า ตรวจสารนารถแยกเชื้อไวรัสได้คล้ายสาบพันธุ์ ให้ชื่อในชั้นต้นว่า Iern virus (ไวรัสนกนางนวล) เมื่อได้ทำการศึกษาต่อไปพบว่า Soluble antigen จะสัมพันธ์กับ Influenza virus type A และมีความสัมพันธ์กับ ไวรัสที่ทำให้สัตว์ปีกล้มเจ็บใน

สก็อตแลนด์ ตรวจคุ้วขอกดองจุลทรรศน์อีเดกตรอนพบ
อนุภาคที่คล้ายกับไวรัสในกลุ่ม myxovirus⁴ ซึ่งต่อมา
ภายหลังจึงได้รับการตั้งชื่อว่า Influenza virus A/tern/
South Africa/61 (Hav5 Nav2) และเมื่อมีการปรับตาม
รหัสสากลใหม่จึงเรียกว่า A/H5N3.

การเพาะเชื้อไวรัสไข้หวัดใหญ่ของสัตว์ปีกจากผู้ป่วยในอ่องคง

เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๔๐ มีเด็กชายอายุ ๓
ปี มีไข้ เจ็บคอ ไอเล็กนอย ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่า
คอกอักเสบ (pharyngitis) ได้รับการรักษาด้วยปฏิชีวนะ
และยาอื่นๆ ผู้ป่วยอาการไม่ดีขึ้นแพทย์จึงรับไว้รักษาใน
โรงพยาบาลเมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ผู้ป่วยมีอาการหนักลง
โดยมีอาการหายใจหอบ หายใจลำบาก จึงได้เข้าไปรับการ
รักษาที่โรงพยาบาลลือแรงหนึ่ง จึงได้ทำการคุณสมบัติ
ออกจากการหลอดคอ ๑๐ วันหลังป่วยน้ำปัสสาวะเชื้อแบคทีเรีย^๑
เพาะไม่ขึ้น แต่มีอุจจาระในเซลล์เพาะพูนว่าก่อพยาธิสภาพ
บนเซลล์ MDCK (Madin Darby Canine Kidney cells)
และ LLC-MK2 (rhesus monkey kidney cells)
สองสามวันหลังหายดีด้วยการดูแลรักษาอย่างดี แต่มาต่อ
เมื่อช้อนด้วยวิธีอัมมูโนฟลูออร์สเตชันที่โดยใช้ immunofluorescence^๒
แอนติบอดีที่ต่อไวรัสพารอินฟลูอีนชา ๑, ๒ และ ๓ ไวรัส
เรสเปิร์กซินซีเชียล และ ไวรัสไข้หวัดใหญ่ จึงพิสูจน์
เบื้องต้นได้ว่าเป็นไวรัสไข้หวัดใหญ่ชนิดเอ (Influenza A)
และให้ชื่อตามระบบสากลว่า Influenza A/Hong Kong/
156/97.^๓

เมื่อทำการวิเคราะห์ลักษณะทางแอนติเจน ปรากฏว่าเชื้อที่แยกได้ใหม่นี้ไม่ถูกขับขึ้นโดย sheep hyperimmune antibodies ต่อ H1 ถึง H3 ซึ่งเป็นรีเอเจ้นท์ชุดมาตรฐานขององค์การอนามัยโลกแม้ว่า Hemagglutinin antigen มีอยู่ถึง ๑๕ ชนิดก็ตาม แต่ไวรัสไข้หวัดใหญ่ที่ก่อโรคในคนนั้นมีเพียง H1, H2 และ H3 เท่านั้น ชุดมาตรฐานจึงมีเฉพาะ H1 ถึง H3 ส่วนสัตว์ปีกอาจพบได้ทุก Subtype ตั้งแต่ H1 ถึง H15 การข้อมูลโดยวิธีอัมโนไน-ฟลูออร์เรสเซ็นท์กับออกไซด์แต่เพียงว่าเป็นไข้หวัดใหญ่ เอ-

ด้วยเหตุนี้จึงต้องทำการทดสอบกับ panel ของแอนติบอดีรับต่อ Subtype ค่าง ๆ ของ Hemagglutinin antigen อีก ๆ ต่อไปอีกผลจะปรากฏว่าปฏิกิริยาภัยไวรัส A/tern/South Africa/61 (H5N3) เก่านั้น ขณะนี้จึงได้ข้อมูลเพิ่มเติม เพียงว่ามี hemagglutinin antigen เป็น H5 subtype.

การก่อพยาธิสภาพในสัตว์ปีก

ได้ใช้วิรัส A/Hong Kong/156/97 (H5N1) ฉีดเข้าหัวลดอคเลือดคำ และหยอด conjunctiva ไก่พันธุ์พลีมัธร์อค ขาว อุข ต สปดาห์ ๑๖ ตัว และ ไก่พันธุ์เล็กชอร์นขาว เป็น ไก่โตเพศเมียอีก ๖ ตัว โโคบหงษ์ฉีดทั้งหยอด conjunctiva ด้วย ไก่ ๘ ตัว ที่ได้รับการฉีดไวรัสเข้าหัวลดอคเลือดคำทั้งหมด ในเวลา ๓ วัน ส่วนที่หยอด conjunctiva และที่ห้องฉีดและหยอด conjunctiva ก็ตาย หมดภายใน เวลา ๕ วัน ยกเว้นไก่พลีมัธร์อคตัวหนึ่งที่ หยอด conjunctiva ไม่ตาย เมื่อตรวจซากไก่ที่ตายก็พบพยาธิสภาพ เข้าได้กับสัตว์ที่ตายด้วยไวรัสไข้หวัดใหญ่ของสัตว์ปีก ทุกประการ แสดงว่าไวรัสไข้หวัดใหญ่ A/Hong Kong/ 156/97 (H5N1) สามารถก่อโรคแก่สัตว์ปีกได้อย่างแรงแรง

แม้ว่าจะผ่านการเพาะในเซลล์ของสัตว์เลี้ยงสูกด้วยน้ำมันมาก่อนแล้วก็ตาม

สรุปรายงานผู้ป่วย พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่อ่องคง*

ผู้ป่วยรายแรกเริ่มป่วยเมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๔๐ เป็นผู้ป่วยที่เพาะเชื้อ H5N1 ได้จาก semen หรือคุณจากหลอดคอก หลังจากพยาบาลรักษาแล้ว ไม่ปรากฏว่ามีรายงานเพิ่มเติมอีกจนกระทั่งวันที่ ๖ พฤษภาคม ประมาณหกเดือนหลังจากรายแรกจึงมีรายงานผู้ป่วยเป็นรายที่ ๒ หลังจากนั้นมีรายงานผู้ป่วยประปราย จนกระทั่งถึงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๑ มีผู้ป่วยที่ได้รับการยืนยันจากห้องปฏิบัติการว่าป่วยด้วย Influenza A (H5N1) จำนวนทั้งสิ้น ๑๙ ราย เป็นชาย ๘ ราย หญิง ๑๐ ราย อายุตั้งแต่ ๑ - ๖๐ ปี ตาย ๖ ราย รายงานจากอาฒนาบริเวณต่างๆ ของภาคอ่องคง ดังนี้คือ ผู้ป่วย ๓ ราย รายงานจากเกาะช่อง ก ๖ ราย จากเกาะลูน ๓ ราย จากนิวเทอร์พอร์ทตะวันออกและอีก ๖ ราย จากนิวเทอร์พอร์ทตะวันตก ใน ๑๙ รายนี้ ผู้ป่วยมีประวัติสัมผัสใกล้ชิดกับไก่ ๑ ราย ไวรัสที่แยกได้ไวด้วย amantadine และ rimantadine ขณะนี้ยังไม่มีวัคซีนป้องกันโรค นำว่าสุดท้ายเมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๑ ปรากฏว่าไม่มีรายงานผู้ป่วยเพิ่มเติม.

ผู้ป่วยทั้ง ๑๙ ราย ดังกล่าวพอสรุปได้ดังนี้

๑. ผู้ป่วยที่เป็นไข้หวัดใหญ่ในรายแรก เป็นเด็กชายอายุ ๓ ขวบป่วยเมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๔๐ โดยมีอาการไข้ไอและปวดท้องผู้ป่วยต้องเข้าโรงพยาบาล ผู้ป่วยมีภาวะแทรกซ้อนคือปอดบวม หายใจลำบาก ตับและไตวาย อาการเข้าได้กับ Reye's syndrome ผู้ป่วยรายนี้ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๔๐ การเพาะเชื้อจากผู้ป่วยได้เชื้อไวรัสไข้หวัดใหญ่นกที่มีชื่อรหัสว่า A(H5N1) ผู้ป่วยรายนี้เข้าใจว่าติดเชื้อจากไก่ที่เป็นโรค

๒. รายที่สองเป็นเด็กฯ อายุ ๒ ปี เป็นโรคหัวใจแต่กำเนิด ผู้ป่วยมีไข้เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๔๐ หลังจากพยาบาลรักษาไข้สูง ไอ เจ็บคอ และน้ำมูกไหล ผู้ป่วยรายนี้เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล และออกจาก

โรงพยาบาลเมื่อวันที่ ๕ รายนี้หายเรียบดี เพาะเชื้อได้ไข้หวัดใหญ่ A(H5N1)

๓. ผู้ป่วยรายที่ ๓ เป็นเด็กหญิงอายุ ๑๓ ปี มีไข้สูง เจ็บคอและไอ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๔๐ ได้รับไวรัสในโรงพยาบาลด้วยอาการปวดบวมผู้ป่วยมีอาการเลวลงและถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ปีเดียวกัน เพาะเชื้อได้ไวรัสไข้หวัดใหญ่ A(H5N1)

๔. ผู้ป่วยรายที่ ๔ เป็นชายอายุ ๕๕ ปี มีไข้หน้าสั่น หายใจหอบเริ่มป่วยเมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๔๐ ผู้ป่วยมีอาการหนักลง ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๐ ด้วยปอดบวม เพาะเชื้อได้เชื้อไวรัสหวัดใหญ่ A(H5N1)

๕. รายที่ ๕ เป็นเด็กหญิงอายุ ๕ ปี มีไข้สูง ไอน้ำมูกไหล เจ็บคอ และอาเจียน เริ่มป่วยวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๐ ผู้ป่วยได้ถูกรับไวรักระยะในโรงพยาบาลเมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๔๐ เพื่ออาการเลวลง แต่ในที่สุดก็หายเป็นปกติ กลับบ้านได้ในวันที่ ๒๕ ธันวาคม เชื้อที่เพาะได้คือไวรัสไข้หวัดใหญ่ A(H5N1)

๖. รายที่ ๖ เป็นชายอายุ ๗ ปี มีไข้หน้าสั่น ปอดเมื่อยตามด้วยเมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๐ หลังจากป่วยไม่กี่วันก็ไอ มีเสมหะปนเลือด จึงรับไวรักระยะในโรงพยาบาล เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๔๐ ภาพเอ็กซเรย์ปอดมีน้ำในช่องท้องหุ้มปอด ปอดบวม ราษฎร์หายกลับบ้านได้มีวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๐ ตรวจเลือดพบว่าติดเชื้อไข้หวัดใหญ่ A(H5N1)

๗. รายที่ ๗ เป็นหญิงอายุ ๒๔ ปี มีไข้เจ็บคอ ปอดมีน้ำในช่องท้องหุ้มปอด ไอ เจ็บคอและน้ำมูกไหล เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๐ ได้รับไวรักระยะในโรงพยาบาล เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๐ ผู้ป่วยเป็นปอดบวมมีอาการเลวลง จนถึงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๑ ยังกลับบ้านไม่ได้ เนื่องจากว่าติดเชื้อไข้หวัดใหญ่ A(H5N1)

๘. รายที่ ๘ เป็นเด็กชายอายุ ๒ ปี เป็นลูกพี่ลูกน้องกับผู้ป่วยที่ ๕ มีไข้ ไอ น้ำมูกไหลเมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐ รับไวรัสในโรงพยาบาล เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม การเพาะเชื้อได้ไข้หวัดใหญ่ A(H5N1) รายนี้

หายได้กลับบ้านเมื่อ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๐

๔. รายที่ ๕ เป็นเด็กชายอายุ ๔ ปี มีไข้ ไอ น้ำมูก ไข้เลรื้นป่วยเมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๔๐ รับไว้รักษาในโรงพยาบาลเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม รายนี้หายและกลับบ้านได้ในวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๐ เพาะเชื้อได้ไวรัสไข้หวัดใหญ่ A(H5N1)

๕. รายที่ ๑๐ เป็นเด็กชายอายุ ๗ ปี ป่วยเมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๐ โดยมีไข้ ไอ น้ำมูกไหล ได้รับไว้รักษาในโรงพยาบาลเมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม รายนี้หายกลับบ้านได้เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม เพาะเชื้อได้ไข้หวัดใหญ่ A(H5N1)

๖. รายที่ ๑๑ เป็นเด็กหญิงอายุ ๓ ปี ป่วยเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม โดยมีไข้ ไอ น้ำมูกไหล รับไว้ในโรงพยาบาลเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม และได้กลับบ้านเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๐ พิสูจน์ได้ว่าติดเชื้อไข้หวัดใหญ่ A(H5N1)

๗. รายที่ ๑๒ เป็นหญิงอายุ ๖๐ ปี ได้รับไว้ในโรงพยาบาลเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๐ ด้วยอาการสำคัญว่ามีไข้ หน้า สัมผัติลงแต่วันที่ ๑๖ ธันวาคม เมื่อถ่ายภาพรังสีทรวงอกวันที่ ๒๑ ธันวาคม มีปอดบวม รายนี้ถึงแก่กรรมวันที่ ๒๓ ธันวาคม เพาะเชื้อได้ไวรัสไข้หวัดใหญ่ A(H5N1)

๘. รายที่ ๑๓ เป็นหญิงอายุ ๒๕ ปี เริ่มป่วยเป็นไข้ ไอ ปัลศีรษะ เวียนศีรษะ ปวดศีรษะ ปวดตามข้อและมีปอดบวม รับผู้ป่วยไว้รักษาในโรงพยาบาลเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๐ และถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๑ เพาะเชื้อได้ไวรัสไข้หวัดใหญ่ A(H5N1)

๙. รายที่ ๑๔ เป็นเด็กหญิงอายุ ๑๔ ปีเริ่มป่วยเป็นไข้ ไอ เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๔๐ ผู้ป่วยรายนี้มีโรคเรื้อรังประจำตัวอยู่คิดว่าติดไวรัสในโรงพยาบาล เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ด้วยอาการปอดบวม ผู้ป่วยมีอาการหนักต้องเข้าห้องรพบาลผู้ป่วยหนัก เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ขณะที่ได้รับรายงานนี้ชักอุ่นในห้องรพบาลผู้ป่วย

หนังกระน้ำก็เพาะเชื้อได้ไข้หวัดใหญ่ A(H5N1)

๑๕. รายที่ ๑๕ เป็นเด็กชายอายุ ๑ ปีเริ่มป่วยวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๐ รับไว้รักษาในโรงพยาบาลเมื่อวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๔๑ ผู้ป่วยออกจากโรงพยาบาลเมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม เพาะเชื้อได้ไข้หวัดใหญ่ A(H5N1)

๑๖. รายที่ ๑๖ เป็นหญิงอายุ ๑๕ ปี มีไข้ ไอ เสมหะเมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๐ รับไว้ในโรงพยาบาล ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๐ รายนี้ขณะที่ได้รับรายงานนี้ชักอุ่นในโรงพยาบาล แต่อาการไม่หนัก เพาะเชื้อได้ไข้หวัดใหญ่ A(H5N1)

๑๗. รายที่ ๑๗ เป็นเด็กหญิงอายุ ๖ ขวบ มีไข้ ไอ น้ำมูกไหลและเจ็บคอ เริ่มป่วยวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๔๐ รับไว้รักษาในโรงพยาบาล ๑๑ ธันวาคม ๒๕๔๐ ผู้ป่วยมีปอดบวมด้วย รายนี้แพทช์อนุญาตให้กลับบ้าน เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๐ เพาะเชื้อได้ไวรัสไข้หวัดใหญ่ A(H5N1)

๑๘. รายที่ ๑๘ เป็นหญิงอายุ ๓๔ ปี มีไข้สูง เป็นอันพาดป่วยมาตั้งแต่ก่อนวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๐ ผู้ป่วยรายนี้ป่วยเป็นโรคออสเตรโล ผู้ป่วยซื้อคอลยาเม็ด เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๔๑ เพาะเชื้อได้ไวรัสไข้หวัดใหญ่ A(H5N1)

การสอบสวนทางระบบประสาท

ระหว่างปลายเดือนมีนาคม - พฤษภาคม ๒๕๔๐ มีการระบุของไข้หวัดใหญ่ในฟาร์มไก่ที่ย่องกง ๓ ครั้ง จากการระบุครั้งหนึ่งแยกไวรัสได้สองสายพันธุ์ ปราการว่าเป็น H5N1* ที่โรงเรียนอนุบาลที่เด็กชายผู้กระร้ายขายแรกไปเรียนนั้น ก็มีรายงานว่ามีไข้เจ็บอย่างร้าวตัวแต่ไม่มีหลักฐานยืนยันว่าไก่เหล่านั้นเป็นไข้หวัดใหญ่กันรวมทั้งไก่ตัวที่เด็กชายผู้นั้นไปสัมผัสใกล้ชิดด้วย การสำรวจปฏิกริยาน้ำเหลืองในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ปรากฏว่าเชื้อไม่ได้แพร่กระจายบ้างกว้างขวางแต่อย่างใด.

สารคิริราช

ปีที่ ๕๐, ฉบับที่ ๖, มิถุนายน ๒๕๕๑

๖๓๗

เวชกรรมทันยุค

ตารางที่ ๒. ผู้ป่วยด้วยไข้ที่รายงานจากช่องทางระหว่าง ๑๑ พ.ศ. ๔๐ - ๑๑ ม.ค. ๕๑^๖

รายที่	เพศ	อายุ(ปี)	วันที่ป่วย	หมาย	ตาย
๑	ชาย	๗	๑๑ พ.ศ.-๒๕๑ พ.ศ. ๔๐		/
๒	ชาย	๒	๖ พ.ศ.-๕ พ.ศ. ๔๐	/	
๓	หญิง	๗๗	๒๕๐ พ.ศ.-๒๕๑ พ.ศ. ๔๐		/
๔	ชาย	๕๕	๒๕๔ พ.ศ.-๕ ธ.ค. ๔๐		/
๕	หญิง	๕	๗ ธ.ค.-๒๕๕ ธ.ค. ๔๐	/	
๖	ชาย	๗๙	๑๘ พ.ศ.-๕ ธ.ค. ๔๐		/
๗	หญิง	๒๔	๔ ธ.ค.-๑๕ ม.ค. ๔๑	บังรักษาอยู่ในรพ. อาการหนัก	
๘	ชาย	๒	๑๒ ธ.ค.-๒๕๕ ธ.ค. ๔๐	/	
๙	ชาย	๔	๑๐ ธ.ค.-๑๘ ธ.ค. ๔๐		/
๑๐	ชาย	๑	๑๐ ธ.ค.-๒๕๐ ธ.ค. ๔๐		/
๑๑	หญิง	๗	๒๕๐ ธ.ค.-๒๕๑ ธ.ค. ๔๐		/
๑๒	หญิง	๖๐	๑๖ ธ.ค.-๒๕๑ ธ.ค. ๔๐		/
๑๓	หญิง	๒๕	๑๘ ธ.ค. ๔๐-๐๑ ม.ค. ๔๑		/
๑๔	หญิง	๑๔	๒๓ ธ.ค. ๔๐-๐๑๕ ม.ค. ๔๑	บังอยู่ในโรงพยาบาล	
๑๕	ชาย	๗	๒๕๘ ธ.ค. ๔๐-๐๑๘ ม.ค. ๔๑	/	
๑๖	หญิง	๑๕	๑๔ ธ.ค. ๔๐-๐๑๕ ม.ค. ๔๑	บังอยู่ในโรงพยาบาล	
๑๗	หญิง	๖	๗ ธ.ค.-๒๕๒ ธ.ค. ๔๐		/
๑๘	หญิง	๗๔	๒๕๘ ธ.ค. ๔๐-๐๑๘ ม.ค. ๔๑		/
๐๙ ๘ ชาย/๐๐ หญิง		๐-๖๐	๑๐ พ.ศ. ๔๐-๐๑๘ ม.ค. ๔๑	๐๙	๖

ตารางที่ ๓. ผลการสำรวจปฏิกริยาน้ำเหลือง^๗

	จำนวน	ตรวจพบแอนติบอดี้ต่อ H5N1
๑. ผู้ที่สัมผัสกับผู้ป่วยรายแรก	๗๗๕	๒ (๐.๒๗)
สามารถในการครัว	๔	๐
บุคลากรทางแพทย์	๕๕	๐ (๐.๕%)
นักเรียน นิคามารดาของนักเรียน		
เจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาล	๒๖๑	๐ (๐.๔%)
๒. ประชาชนอาศัยในตำบลเดียวกันกับ		
ผู้ป่วยรายแรก	๖๗	๐ (๐.๖%)
๓. เจ้าหน้าที่ห้องชันสูตร	๗๗	๐ (๐.๔%)
๔. คนงานในฟาร์มไก่	๒๕	๕ (๑.๒%)
๕. คนงานในฟาร์มหมูและ		
ผู้ที่อยู่ใกล้เคียง	๐๙	๐

การศึกษาในช่อง Kong ปรากฏว่าเชื้อนี้จะทำให้ไก่ เชิญ และตายได้ ส่วนเป็นนัดคือเชื้อในอัตราที่ต่ำและไม่

ตาย ทางการจี ได้สั่งห้ามขายไก่เป็นจำนวนมาก (ประมาณ ๑.๓ - ๑.๕ ล้านตัว) ในช่วงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๙.^๔

เอกสารอ้างอิง

- a. Government of Hong Kong Special Administration Region Department of Health. Initial assessment of influenza A H5N1. <http://www.info.gov.hk/dh/new/16-12-97a.htm>.
- b. Stuart-Harris CH, Schild GC. Influenza. The viruses and the disease. London, Edward Arnold (Publisher) Ltd, 1976: 87-8.
- c. Rowan MK. Mass mortality among European common terns in South Africa in April-May 1961. Brit Birds 1963; **56**:103-14.
- d. Becker WB. The morphology of tern virus. Virology 1963; **20**: 318-27.
- e. Subbaro K, Klimov A, Katz J, et al. Characterization of an avian influenza A (H5N1) virus isolated from a child with fatal respiratory illness. Science 1998; **279**: 393-6.
- f. Government of Hong Kong Special Administration Region Department of Health. Update on influenza A H5N1 (January 23, 1998). <http://www.info.gov.hk/dh/new/23-01-98-1.htm>.
- g. Government of Hong Kong Special Administration Region Department of Health. First avian flu case CDC serology test preliminary results. <http://www.info.gov.hk/dh/new/27-12-97.htm>.
- h. Anonymous. Chicken killers left with emotional scars. <http://cnn.com/HEALTH/9802/06/hong.kong.flu/index.html>.